

at der her finder en Forveksling Sted mellem Udvalgets Forudsætninger, Ønfter eller Henstillinger og virkelig bindende Afgafer. Kun paa eet Punkt kunde der siges at foreligge et Løfte fra Statsbanestyrelsens Side, nemlig i de af Udvalgets Formand (Godsejer Bluhme) omtalte „skriftlige Eksempler paa, hvorledes Loven vilde virke“ (Forh. Sp. 350), som med Ministeriets Samtykke meddeltes ham af Generaldirektoratet. Men som paa- vist af Indenrigsministeren, stemme disse Eksempler jo netop til Punkt og Prikke med de Resultater, som man kommer til ved at benytte de senere udarbejdede Reglementer.*)

For dernæst at gaa ind paa det Spørgsmaal, om der er fket Brud paa Lovens Ord eller Mening eller paa berettigede Forudsætninger, bliver det nødvendigt at gennemgaa de enkelte under Forhandlingerne fremdragne Ankeposter. Hovedanken — ja den eneste almindelige Anke, der er fremdragen — angaar Beregningen af Kilometerafstandene. Det maa være Generaldirektoratet tilladt at bemærke, at de herhen hørende Besværinger ere komne det ganske overraskende. Visse almindelige Regler for Kilometerafstandenes Beregning maa der jo være, og nu er Tilfældet det, at de almindelige Beregningsregler, der ere fulgte i de ny Reglementer, stemme saa nøjagtig, som Forholdenes Forskellighed overhovedet tillod, med de Beregningsregler, der fulgtes før Lovens Ikrafttræden og ganske særlig paa det Tidspunkt, da Lovforslaget behandlede i Rigsdagen. Disse Beregningsregler vare heller ikke nogen Hemmelighed; de fremgik klart og tydelig af de ældre lokale Reglementer og den ældre Kilometerstavle; samtlige disse Dokumenter vare behørig offentliggjorte og Eksemplarer af hvert paa Forlangende tilstillet Udvalget (jfr. Bilag I til sammes Betænkning). Intetsteds fremkom der en Udtalelse, som kunde give Generaldirektoratet en Antydning eller Formodning om, at man i Udvalget bestæftigede sig med Beregninger paa et andet Grundlag, eller at man ønskede de bestaaende Regler forandrede, og der var da ogsaa saa meget mindre Grund til at ændre dem, som de i og for sig ere ganske naturlige og gunstige for Publikum. Skønt man herved kommer ind paa et ret specielt Omraade, bliver det til Sagens fulde Forstaaelse nødvendigt kortelig at udbille Hovedtrækkene i de ældre og nyere Beregningsregler.

For Loven traadte i Kraft, anvendtes Meterstyret kun ved Gods- befordringen. Den virkelige Afstand, ad korteste Vej, udregnedes her mellem alle Statsbanestationer og indførtes i Kilometer Tabellen, afrundet opad til hel Kilometer.**). Fragtsatserne for Gods- og Kreaturbefordringen udregnedes for Zoner à 5 Km., væsentlig fordi en mere detailleret Beregning er overflødig, da Springene fra Zone til Zone ere saa smaa. For Person- befordringens Bedkommende regnede man derimod i Mil, og Afstanden afrundedes i Sjælland til halv Mil (= 3,75 Km.) og som Regel opad; i Sylland afrundedes opad til Tiendedel Mil (= 0,75 Km.), i Forbindelsen mellem Landsdelene opad til halv eller hel Mil.

Ved de ny Reglementers Udarbejdelse bibeholdt man nu for Gods og levende Dyr de ældre Regler, men gik ogsaa for Personbefordringens Bedkommende — overensstemmende med Loven — over til Meterstyret, saaledes at Afstanden ligesom ved Godsbefordringen afrundedes opad til hel Kilometer — et Forhold, der altsaa var gunstigere end det tidligere sjællandske og jydsk-sjynt-sjællandske og faldt saa nær som praktisk muligt ved det ældre jydsk.

I alt dette er der saaledes intet overraskende, knap nok noget nyt, og naar det under Forhandlingerne er udtalt, at man i den ny Kilometer- tavle muligt har brugt ny Opmaalinger eller sammenlagt de fjernere Afstande af de enkelte opad afrundede Afstande mellem Nabostationerne, beror dette paa

*) Det bemærkes, at Eksemplerne paa Fragtberegningen for Gods ikke ere opstillede i eller meddelte gennem Generaldirektoratet, der paa den Tid var uvidende om, hvorledes Fragtsatserne vilde blive. Eksemplerne paa de ny Godstaster ere; delvis urigtige (snart noget for høje, snart noget for lave).

**) Jfr. dog nedenfor om Viborg-Malestrup Banen.